

HISZÉKENY TARISZNYA

Ahol az évszázad cseperedett
jöttek egymás felé a férfi
maga mögé dobálta mundérját
a nő fehérneműje oda se kukkantsak
halkan zizeg susstorog lefelé
s a bariton suttogja érdesen
most behatolok a te váradba
ünnepi sikongás zihálás
piros betűs órák sörhabja a szívben
gyalogos nappalok szűrő fényében
fölbukkanok én is zsenge várnép
nyakamba egy tarisznyát akasztanak
benne hamuban sült körömfaladék
gyorsbehívó szabadulócédula
utolsó fölszólítás végzés zárójelentés
közéjük keveredve egy táncrend
tulajdonosa két kézzel kapkod érte
az elforduló messziségben egy másik pár
ugyancsak ruhadarabokat hajigál szanaszét
útitársam nem tágít mellőlem
régí vetkőzők mire soroztak titeket
elátkozott tarisznya kallódó táncrend
az egyik fejpárna lett éji tolvaj martaléka
a másikat nappal markolták föl
neveket írtak bele egy csapatra valót
a magasban táncrendek suhognak délnek
hiszékeny tarisznyák menetoszlopban követnek

Orbán Ottó

VOJTINA RECEPCIÓESZTÉTIKÁJA

manapság valamirevaló költő
nem kezdí úgy a versét hogy ó jaj
és nem folytatja úgy hogy hová lett ez meg az
még kevésbé úgy hogy a mélységből kiáltok hozzád uram
tudja amit tud
ő is jól van informálva
emilezik

csatornát vált a távirányítóval
látja mi van hogy
az énköltészet kiment a divatból
és a tavalyi toposzok oda kerülnek ahová valók
a kukába a rohadó salátalevelek közé
különben is költőnek kuss ha komoly dolgokról van szó
az irodalom egyetemes jelenség tehát az egyetem felségterülete
és ez nagyon is jól van így
nincs szebb mint a bíbor alkonyatban hazafelé tartó tanszemélyzet
a lenyugvó nap sugarában
meg-megcsillan ércsisakjuk és kengyelvasuk
kezüikben kétélű kard az átértékelés
senki sem műveli náluk magasabb szinten az elméletet
márpedig az elméleten múlik minden
elmélet nélkül a vers csak a bolygó hollandi hajója
jól is néznénk ki trendek és tőzsdeindex nélkül
ha nem tudnánk hogy a mai napon
hány pontot emelkedett kosztolányi hányat esett babits
a multikulturális játszótéren mindeközben
a csengő hangú tanszékek kánonban énekelnek
és kemény profi teniszt játszanak
most én adogatok és te fogadod
majd fordulunk
és te adogatsz és én fogadom
megfelelünk a korszak elvárásainak
reflektálunk egymás textusára
ami mindkettőnknek előnyös
köztudott hogy
a reflektálatlan textus nem üdvözülni
a reflektált viszont igen
tizenöt semmi harminc semmi negyven semmi
ennyiből már bőven kijön egy könyv
bizony mondom neked
ha nem botlasz bele minden szir-szar emberi gondba
de koncentrálsz és ahogy azt joggal várják tőled a múzsák
hozod a mérkőzéslabdádat
fölkerülhetsz még a profik rangsorában
a kis nyelv költőjének elérhető legelőkelőbb
hatezerhatszázhatvanhatodik helyre